

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. L. De Conatu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

actui, per quem aliàs transfertur dominium, secus si taxationis gratià tantum aestimata fuerit species. *arg. l. 21. C. eod. Sande Lib. 3. decis. anr. tit. 17. def. 3.*

IV.

Quoties moram res non patitur, toties compensatio non admittitur.

Ratio: quia tunc periculum in morà, quò casu à juris communis regulis recedimus *l. 5. §. 11. ff. de novi oper. nunciat.*

Exemplum est in debito alimentorum, item quod ex spolio debetur, compensationem non admittit, cum spoliatus ante omnia restituendus sit. *can. redintegranda. c. 3. q. 1. Conf. Dn. Lauterb. ad ff. Tit. de compens. §. 2. ib. 9.*

CAP. L.

De Conatu.

Hic regula de conatu proponenda essent, sed quoniam jam id in lib. 1. de Affectione & Affectu, Axiom. potissimum VII. præstitimus, ideo hic merito omittimus.

CAP. LI.

Concessio, Concessum.

Axioma I.

Omnis concessio dicitur facta præsuppositis terminis habilibus & subintellecto convenienti modo. *l. mutus 43. ibi: per eum modum, qui procedere potest. de procurat. Hinc concessio facta aliquibus debet intelligi de habilibus. l. ut gradatim 1. §. Et si lege 1. ff. de mun. & honor. & inhabiles & odiosi in dubio censentur exclusi, ut latè per ill. text. ait Jafon. in l. 2. §. prator. in primo notabili. qui satisdare cog. fac. l. Lucius 88. §. Lucius 6. de leg. 2. & l. testamento centurio 51. §. cum ita 1. ff. de manu test. vide Gomez. in §. item si quis Instit. de action.*

II.

In omni concessione generali videndum, ut, quanto minus fieri possit, damnum inferatur concedenti, *l. 9. ff. de serv. Zaf. in summi. tit. de servit. n. 23.*

III.

Concessio tendens ad præjudicium alterius potius interpretanda ut sit superflua, quam ut alteri præjudicet, secundum Bald. in l. si quando. C. de inoffic. test. Aretin. in cap. 1. extr. de rescript. Crob. in repet. l. 1. §. nunciatio. num. 9. & n. 22. de op. nov. nunc. Jafon. in consil. 119. colum. 11. vers. quartò bene facit. Schurff. consil. 1. num. 45. cum seqq. centur. 3. Consil. Argent. consil. 2. lib. 1. num. 40.

IV.

Cui conceditur, quod plus est, ei quoque conceditur illud, quod minus est, & sine quo illud esse vel consistere non potest. *text. in cap. cui licet 53. de R. I. in 6. & ibi Dyn. l. 2. ff. de iurisdic. Consil. Arg. consil. 88. n. 39. l. 1. Sic è contrario si non conceditur, vel non licet, quod facilius concedendum vel licere videbatur, nec illud conceditur, quod difficilius est. can. si Paulus 11. ans. 32.*

q. 5. c. si ergo 16. caus. 8. q. 1. can. qualibet 10. in fin. dist. 40. cap. ex parte 27. extr. de decim. Conf. Argent. consil. 2. lib. 1. n. 22.

V.

Quod ob gratiam concessum est, non debet in dispendium retorqueri. *l. quod favore. 6. C. legib. & cap. quod ob gratiam 61. de R. I. in 6. Joh. Ign. in l. Cornel. n. 3. ff. ad SC. Syllan. Conf. Argent. consil. 24. n. 58.*

VI.

Ubi specialis concessio requiritur, non sufficit generalis, *c. qui ad agendum 4. de procurat. in 6. Borcholt. de iurisdic. cap. 1. Treutl. consil. 117. num. 4.*

VII.

Concessio conditionalis existente conditione, sub qua non datum aliquid intelligitur, penitus evanescit. *l. 1. & tot. tit. C. de instit. sub condit. & §. conditiones 6. ibi: si ea ita non sunt, nihil valet stipulatio. Instit. de V. O. Boccr. de feud. invest. cap. 5. n. 96.*

VIII.

Verba, quibus aliquid conceditur, convenire debent non solum rebus, sed & personis, *c. si pater 1. de testam. in 6. qualitatibus enim personarum, de quibus actum est in interpretatione concessionis, iis facta summa habetur ratio. l. plenum 12. §. equitii 4. ff. de usu & habit. l. Ex militari 11. ff. de rest. milit. Riminald. consil. 34. num. 13. lib. 1. Cravett. consil. 308. n. 7. Schurff. consil. 3. n. 2. cent. 1. Regner. Sixtin. inter Consil. Marp. consil. 9. n. 15. pag. 1.*

Limitationis tamen loco nota, quod qualitas concessionis ex persona concedentis efficiat, ut dispositio, quæ alioquin strictam interpretationem reciperet, largam tunc admittat. *Vult. inter Consil. Marp. consil. 16. n. 65. vol. 1.*

IX.

Concessiones, quæ sunt per modum privilegii, strictè accipiuntur. *Dec. in c. 1. v. secundo limitatur. de rescript. Crot. in consil. 422. n. 11. lib. 3. ubi addit, hoc adeò verum esse, ut licet privilegia concessa sint motu proprio & ex certa scientia, tamen quoad ejus fieri potest, restringi debeant. Regner. Sixtin. Consil. Marpurg. consil. 9. num. 12.*

X.

Illà debet fieri interpretatio, ut concessio cum supplicationis & cum forma petitionis, ad quam concessio est impetrata, concordet. Unde etiam ipsa interpretationem, supplementum & declarationem recipit, *c. inter dilectos. 6. §. ceterum. ubi Felin. colum. 4. de fid. instr. Jafon. in l. Galus. §. idem credendum. num. 40. ff. de lib. & posth. & in l. causas. n. 5. C. de transactio. Roman. consil. 133. Dec. consil. 10. num. 8. Sic concessio gratiæ debet intelligi secundum petitionem & omnes qualitates in petitione expressas, utpote quæ continentur in concessione repetita. l. 1. & ibi Bald. Cod. de divers. rescript. Rebuff. in prax. beneficior. p. 2. num. 25. & p. 3. n. 24. Paris. consil. 3. n. 54. volum. 4. Menoch. consil. 202. n. 20. & consil. 244. n. 2. vol. 3. Et hoc tanto magis procedit, quando ex concessionis præfatione apparet, quod concedens voluit concedere, quod*